

[Elisabeth Bruun Olesen]

på nedsatte dagpenge, altså ud over dem, der ikke får timer nok. Det er udmærket.

Jeg vil såmænd heller ikke skælde regeringen og de Radikale ud for, at de ikke kommer med forslag om en revision nu, for når man ikke ved, hvad man skal putte i en revision, ville det være tåbeligt at gennemføre den. Men jeg synes, der er god grund til at diskutere, hvordan man forbedrer ordningen her i løbet af sommeren, hvordan man gør en reel indsats for at forbedre vejledningsindsatsen, rådgivningen, altså hvordan man får meget mere individuel rådgivning og vejledning, og først og fremmest, efter vores mening, hvordan man får de nedsatte dagpenge til at forsvinde. For efter vores mening er det et falsk valg. Der er ikke nogen, der siger, at man skal vælge mellem nedsatte dagpenge og så tid.

For os er det sådan, at så længe der ikke er arbejde nok i dette samfund, må de folk, der ikke kan få arbejde, have arbejdsledselsunderstøttelse. Det er ikke den enkeltes eget problem. Det er jo sådan, at man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og hvis arbejdsformidlingen kan anvise én arbejde, får man jo ikke dagpenge, hvis man nægter at tage imod det. På den måde er reglerne såmænd klare nok, og som jeg sagde før, er der ingen grund til at give de arbejdsløse, som benytter sig af tilbudene, gennemfører en uddannelse og så bliver arbejdsløse, det ekstra gok i nødden, at de bagefter som straf kommer på nedsatte dagpenge.

Jeg ved godt, at hr. Estrup igen og igen har sagt: jamen skal man da, fordi man på et tilfældigt tidspunkt er kommet ind i en Akasse og er blevet dagpengeberettiget, resten af sit liv kunne få dagpenge? Det mener jeg at man skal, for nu at sige det ligeud. Hvis samfundet ikke kan skaffe arbejde til de mennesker, der står til rådighed for arbejdsmarkedet og er villige til at tage imod det arbejde, der bliver dem tilbudt, må de have arbejdsledselsunderstøttelse, for det er ikke deres problem, det er samfundets – eller sådan burde det være efter vores mening.

Vedrørende motivationen vil jeg godt påpege, som jeg har gjort før, at jeg tror, at det, at de nedsatte dagpenge eksisterer som begreb og som en trussel, vil gøre det utrolig svært at motivere dem, der har dårlige skoleerfaringer og en dårlig skolemæssig baggrund, fordi de hele tiden vil stå over for

valget: skal vi tage imod tilbudet om en uddannelse – og det vil som regel ikke være en reel uddannelse af 18 måneders varighed, men LAMU-kurser eller anden kursusvirksomhed – uden at vi har en speciel tro på, at det giver arbejde bagefter, eller skal vi forsøge at hutle os igennem og få timer her og dér, så vi tror på, at vi ikke falder for 26-ugers reglen? Jeg tror, at mange her vil tænke – og så vil hr. Estrup måske sige: mere kortsigtet – på at få timerne, for så falder man ikke, så bevarer man sin understøttelse. Derfor tror jeg ikke, man kan øge motivationen blandt de meget svage grupper, så længe de nedsatte dagpenge eksisterer som begreb.

Til sidst vil jeg gentage, at jeg synes, det er godt, at man får tid til at diskutere dette grundigt igennem, ikke kun de administrative ændringer – for dem kunne arbejdsministeren for så vidt have lavet under alle omstændigheder, dem havde vi ikke behøvet at stå her og diskutere – men hvordan man indholdsmæssigt laver det om. Hvis man ikke vil fjerne de nedsatte dagpenge – det formoder jeg at man ikke vil, eftersom man har cementeret dem som begreb – må det betyde, at de skal forblive som begreb og som en fortsat del af vores arbejdsledselsystem, indtil vi får et andet flertal herinde i Folketinget. Hvis man altså ikke vil det, må man som et minimum have en meget mere differentieret indsats, hvor de mennesker, som har den dårligste skolebaggrund, får nogle længere uddannelsestilbud, sådan at man kan give dem en illusion om eller måske en tro på, at de via et længerevarende og mere reelt uddannelsestilbud under nogle nye former, hvor uddannelsestilbudenes indhold også bliver tilpasset deres erfaringer, kan få arbejde.

Men lad os bidrage til denne debat i sommerferien og bagefter.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Der er jo faldet en del knubbede ord i denne debat, og derfor skal jeg da huske at starte med at sige tak til det store, brede flertal, som vil støtte lovforslagene og gennemføre dem, og så konstatere, at de mange ord var altså en del af den vedvarende systematiske debat om dette tema. Og det er jo en debat, vi har lejlighed til at fortsætte i løbet af sommeren og i næste samling.